

ביצה י

סתירה: אבל מטהו מחלון לחלון. גבי שמחת יום טוב בית שמאי לחומרא ובית הלל לקולא. ורמינהי: השוחט חיה ועוף ביום טוב, בית שמאי אומרים: יחפור בדקר ויכסה, ובית הלל אומרים: לא ישחוט אלא אם כן היה לו עפר מוכן מבעוד יום!
פתרון הסתירה: אמר רבי יוחנן: מוחלפת השיטה
דחיית הפתרון:

ההסבר לבית הלל	ההסבר לבית שמאי	
עד כאן לא קאמרי בית הלל הכא אלא דשובכו מוכיח עליו, אבל התם לא!	דלמא עד כאן לא קאמרי בית שמאי התם אלא היכא דאיכא דקר נעוץ, אבל היכא דליכא דקר נעוץ - לא.	מטהו מחלון לחלון
עד כאן לא קאמרי בית הלל הכא אלא כיון דמוקצה הוא, בעומד ואומר זה וזה אני נוטל סגי, אבל התם - לא.	דאיכא דקר נעוץ/דליכא דקר נעוץ	בית שמאי אומרים: לא יטול אלא אם כן נענע מבעוד יום, ובית הלל אומרים: עומד ואומר זה וזה אני נוטל
עד כאן לא קאמרי בית הלל הכא אלא דאיכא תורת כלי עליו, אבל התם - לא.	דאיכא דקר נעוץ/דליכא דקר נעוץ	בית שמאי אומרים: אין נוטלין את העלי לקצב עליו בשר, ובית הלל מתירין.
עד כאן לא קאמרי בית הלל הכא אלא דחזי למזגא עלויה, אבל התם - לא	דאיכא דקר נעוץ/דליכא דקר נעוץ	בית שמאי אומרים: אין נותנין את העור לפני הדורסן, ולא יגביהנו אלא אם כן יש עליו כזית בשר, ובית הלל מתירין
עד כאן לא קאמרי בית הלל הכא אלא משום דאין בנין בכלים ואין סתירה בכלים, אבל התם - לא	דאיכא דקר נעוץ/דליכא דקר נעוץ	בית שמאי אומרים: אין מסלקין את התריסין ביום טוב ובית הלל מתירין אף להחזיר

משנה. בית שמאי אומרים: לא יטול אלא אם כן נענע מבעוד יום, ובית הלל אומרים: עומד ואומר זה וזה אני נוטל.

צמצום המחלוקת:

בבריכה ראשונה	בבריכה שניה	
מחלוקת	דברי הכל בעומד ואומר זה וזה אני נוטל סגי	
דבית שמאי סברי: גזרינן דלמא אתי לאמלוכי	ובית הלל סברי: לא גזרינן	

קושי: ובית הלל, למה ליה למימר זה וזה אני נוטל? לימא מכאן אני נוטל למחר! נסיון לענות: וכי תימא: בית הלל לית להו ברירה, **דחייה:** והתנן: המת בבית ולו פתחים הרבה - כולן טמאים, נפתח אחד מהן - הוא טמא וכולן טהורין. חשב להוציאו באחד מהן, או בחלון שיש בו ארבעה על ארבעה - מצלת על כל הפתחים כולן. בית שמאי אומרים: והוא שחשב להוציאו עד שלא ימות המת, ובית הלל אומרים: אף משימות המת. הא אתמר עלה, אמר רבה: לטהר את הפתחים מכאן ולהבא. וכן אמר רבי אושעיא: לטהר את הפתחים מכאן ולהבא. מכאן ולהבא - אין, למפרע - לא. **תירוץ:** רבא אמר: לעולם למפרע, והכא (במשנתינו) היינו טעמא: דלמא מטלטל ושביק, מטלטל ושביק, וקא מטלטל מידי דלא חזי ליה.
קושי: והא אמרת בעומד ואומר זה וזה אני נוטל סגי!
תירוץ: הני מילי מערב יום טוב, אבל ביום טוב אסור, דזימנין דמשתכחי שמנים כחושים, וכחושים שמנים, וקמטלטל מידי דלא חזי ליה. אי נמי זימנין דמשתכחי כלהו כחושים, ושביק להו, ואתי לאמנועי משמחת יום טוב.